การศึกษานี้สำรวจคุณภาพทางจุลชีววิทยาของผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่จำหน่ายในตลาดหนองมน จังหวัด ชลบรีและตลาดบ้านเพ จังหวัดระยอง ในช่วงระหว่างเคือนกรกฎาคมถึงเคือนธันวาคม พ.ศ. 2550 โดยเก็บตัวอย่าง ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลทั้งชนิดแห้งดิบและชนิดพร้อมบริโภค รวมทั้งหมด 1,026 ตัวอย่าง ใช้วิธีทดสอบมาตรฐาน ของ USFDA's Bacteriological Analytical Manual (BAM) และวิเคราะห์คุณภาพผลิตภัณฑ์โดยใช้มาตรฐานของ กรมประมงประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแห้งดิบและผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแห้งพร้อม บริโภค ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวมีจำนวน 236 ตัวอย่าง (ร้อยละ 38.18) และ 277 ตัวอย่าง (ร้อยละ 55.63) ตามลำคับ เนื่องจากมีปริมาณแบคทีเรียทั้งหมคสูงเกินกว่ามาตรฐานกำหนค จากตัวอย่างทั้งหมคตรวจพบการปนเปื้อน ของ Salmonella spp. ใน 6 ตัวอย่าง (ร้อยละ 0.58) นอกจากนี้ยังตรวจพบ Staphylococcus aureus, โคลิฟอร์มแบคทีเรีย และ *Escherichia coli* ในตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.97, 26.69 และ 4.53 ตามลำคับ แต่ปริมาณที่ตรวจพบไม่เกินเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด ทุกตัวอย่างที่นำมาศึกษาไม่พบการปนเปื้อนของ Vibrio cholerae และ Clostridium perfringens ในกรณีของการศึกษาการปนเปื้อนยีสต์และราของผลิตภัณฑ์อาหารทะเลดังกล่าว พบว่ามีการปนเปื้อนเกินมาตรฐาน จำนวน 421 ตัวอย่าง (ร้อยละ 41.03) เชื้อราที่พบบ่อยได้แก่ *Aspergillus* spp. นอกจากนี้เมื่อตรวจสอบการปนเปื้อน ของรากลุ่ม A. flavus และ A. parasiticus พบการปนเปื้อนรากลุ่มนี้ 127 ตัวอย่าง (ร้อยละ 12.09) โดยคัดแยกราได้ จำนวน 127 ไอโซเลท เมื่อนำมาทคสอบความสามารถในการสร้างอะฟลาทอกซินบนอาหารเลี้ยงเชื้อ CMA, YES และ MGA พบว่ามี 47 ใอโซเลท (ร้อยละ 37) สามารถสร้างอะฟลาทอกซินได้ และจากการใช้เทคนิคปฏิกิริยาลูกโซ่ พอลิเมอเรสตรวจสอบยืนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอะฟลาทอกซินคือ afl R, omt, ver และ nor พบว่า Aspergillus สายพันธ์ที่สร้างอะฟลาทอกซินทุกไอโซเลทแสดงผลบวกต่อปฏิกิริยาการเพิ่มปริมาณยืนทั้ง 4 ยืน อย่างไรก็ตามพบว่า Aspergillus ใอโซเลทต่าง ๆ ที่ไม่สร้างอะฟลาทอกซินมีความแปรผันของผลปฏิกิริยา โดยแสดงผลบวกต่อยืน เป้าหมายได้ตั้งแต่ 1-4 ยืน ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าราในกลุ่มนี้มีความหลากหลายทางพันธุกรรมสูง ซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาในรายละเอียคเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาวิธีการทางพันธศาสตร์โมเลกลสำหรับบ่งชื้ ความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์ที่สร้างและไม่สร้างอะฟลาทอกซินได้ต่อไป

The microbiological quality of dried seafood products retailed in Nong Mon market. Chon Buri province and Pan Phe market, Rayong province was investigated during July-December 2008. A total of 1,026 samples of raw as well as ready-to-eat products were collected for the study, and the methods recommended by USFDA's Bacteriological Analytical Mannual (BAM) were adopted for the analysis. The microbiological standard requirements of the Department of Fisheries, Thailand, were taken into consideration. The results demonstrated that 236 samples (38.18 %) of raw seafood products and 277 samples (55.63 %) of ready-to-eat products did not meet such standard criteria according to high level of bacterial contamination. Salmonella spp. were found in 6 samples (0.58 %) of raw products. In addition, Staphylococcus aureus, coliforms, and Escherichia coli were detected in samples of 0.97 %, 26.69 %, and 4.53 %, respectively, though such bacterial counts did not exceed the permitted levels. No Vibrio cholerae and Clostridium perfringens was detected in all samples. On the other hand, the analysis of fungal contamination was also taken into account and 421 samples (41.03 %) of all products tested were not approved. The predominant fungal contamination was member of the genus Aspergillus. Simultaneously, the investigation of A. flavus and A. parasiticus contamination showed the presence of this fungal group in 127 samples (12.09 %) and the total of 127 isolates were obtained. Determination of aflatoxin producing ability on solid culture media including CMA, YES, and MGA was carried out and the promising aflatoxin-producers were elucidated in 47 isolates (37 %). Polymerase chain reaction amplification of genes responsible to aflatoxin synthesis, including afl R, omt, ver, and nor, revealed that all of aflatoxigenic isolates showed DNA fragments that correspond to the complete gene set. However, non-aflatoxigenic strains gave variable DNA banding patterns. Our results indicated a high level of genetic variability among non-aflatoxigenic strains that requires greater attention in order to design a molecular tool to distinguish the aflatoxigenic from non-aflatoxigenic strains.